U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **Městský soud v Praze,** se sídlem Hybernská 18, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2017, č. j. 3 A 219/2016 – 13,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Podáním datovaným dnem 1. 12. 2016, označeným jako *„žaloba pro zmatečnost, žaloba na obnovu řízení ve věci pod sp. zn. 5 A 184/2016 Městského soudu v Praze*“, žalobce žádal aby *„Krajský soud v Praze vyslovil zákaz správnímu orgánu – Městskému soudu v Praze, aby v porušování práva pokračoval a přikázal mu, aby obnovil stav, který tu byl před jeho zásahem, nebo že provedený zásah byl nezákonný.“*

Městský soud toto podání vyhodnotil jako žalobu na ochranu před nezákonným zásahem ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a usnesením ze dne 25. 4. 2017, č. j. 3 A 219/2016 – 13 (dále jen „napadené usnesení“) žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť shledal nedostatek své pravomoci k přezkumu řízení vedeného soudem jako orgánem moci soudní a nikoli orgánem moci výkonné. Závěrem uvedl, že i kdyby podanou žalobu posuzoval jako žalobu pro zmatečnost či žalobu na obnovu řízení, rovněž by ji musel odmítnout. Žalobu pro zmatečnost totiž soudní řád správní vůbec neupravuje, a pokud jde o obnovu řízení, ta je přípustná jen proti pravomocnému rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu nebo ve věcech politických stran a politických hnutí.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost, ve které požádal o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 6. 2017, č. j. 2 As 215/2017 – 10, zamítl návrh na ustanovení zástupce i žádost o osvobození od soudních poplatků, přičemž výrokem III. tohoto usnesení stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 30. 6. 2017. V souladu s ustanovením § 40 odst. 2 ve spojení s §

120 s. ř. s. proto konec lhůty ke splnění uvedené povinnosti připadl na pátek 7. 7. 2017. Stěžovatel však výzvě soudu dle výroku III. citovaného usnesení nevyhověl, neboť ani do dnešního dne nebyla na příslušný účet Nejvyššího správního soudu připsána platba odpovídající předmětnému soudnímu poplatku.

Dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), platí, že „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*" Dále § 47 písm. c) s. ř. s. uvádí, že soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 120 s. ř. s. je třeba i § 47 tohoto zákona užít přiměřeně v řízení o kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil ani přes výzvu soudu, jsou splněny podmínky k postupu dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tudíž řízení o kasační stížnosti zastavil.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že výrokem IV. výše zmíněného usnesení, byl stěžovatel rovněž vyzván k doložení splnění podmínky povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., a to ve stejné lhůtě, jaká byla soudem stanovena k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti. Ani této výzvě však stěžovatel nevyhověl. Lze proto podotknout, že i v případě zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost by byly dány zákonné předpoklady pro odmítnutí kasační stížnosti dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že mu stěžovatel zaslal dne 7. 7. 2017 další dvě podání, v nichž opět žádal o přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. V těchto podáních však stěžovatel uvedl pouze různá tvrzení nesouvisící s předmětem řízení a řadu vulgárních útoků vůči soudcům tohoto soudu, nicméně neuvedl žádné důvody, s nimiž by se Nejvyšší správní soud již nevypořádal v usnesení ze dne 28. 6. 2017, č. j. 2 As 215/2017 - 10. O uvedených žádostech již proto Nejvyšší správní soud nerozhodoval. Nejvyšší správní soud ohledně uvedeného postupu poukazuje na rozsudek ze dne 28. 7. 2011, č. j. 8 As 65/2010 – 106, dle kterého „[p]*okud v mezidobí nedošlo ke změně faktických poměrů, které by případně mohly odlišné rozhodnutí o druhé žádosti odůvodňovat, postupoval městský soud správně, pokud o v pořadí druhé žádosti samostatně nerozhodoval. Opačný přístup by totiž nutně musel vést k nekonečnému řetězení téhož problému, neboť by nebylo možné účastníku řízení zabránit, aby na každou výzvu k úhradě soudního poplatku reagoval za nezměněného skutkového stavu novou žádostí o osvobození. To by bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Městský soud proto správně vycházel z toho, že v řízení nebyly shledány podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků a poplatek nebyl ani v následné lhůtě zaplacen. Proto řízení o kasační stížnosti správně zastavil*." (ústavní stížnost proti tomuto rozsudku byla jako zjevně neopodstatněná odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 7. 12. 2011, sp. zn. I. ÚS 3173/11). K těmto závěrům se Nejvyšší správní soud přihlásil např. i v rozsudcích ze dne 22. 2. 2012, č. j. 6 As 6/2012 – 14, ze dne 23. 2. 2011, č. j. 1 Afs 51/2010 – 104/zde Nejvyšší správní soud odkázal i na starší souladnou judikaturu – např. na rozsudek ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 - 65, a rozsudek ze dne 12. 8. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007 - 150, či v rozsudku ze dne 22. 11. 2012, č. j. 6 As 39/2012 – 56).

pokračování

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud přiměřeně dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona). Řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, pročež žádný z účastníků tohoto řízení nemá právo na náhradu nákladů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu